

Přednostní pohledávka

Zálohou na náklady insolvenčního řízení zaplacenou jinou osobou než dlužníkem „v souladu s rozhodnutím insolvenčního soudu“ (§ 168 odst. 1 písm. d/ insolvenčního zákona) se rozumí záloha zaplacená proto, že povinnost ji uhradit uložil jiné osobě (nikoli dlužníku) svým rozhodnutím insolvenční soud.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 ICdo 147/2020-73 ze dne 19.4.2022)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně JUDr. Ing. K.F.Ch., Ph. D., se sídlem v P., likvidátorky dlužníka FVS s. r. o. v likvidaci, proti žalovanému Mgr. J.H., se sídlem v T., jako insolvenčnímu správci dlužníka FVS s. r. o. v likvidaci, zastoupenému JUDr. L.P., advokátem, se sídlem v B., o určení pořadí pohledávky, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 71 ICm 3326/2019, jako incidenční spor v insolvenční věci dlužníka FVS s. r. o. v likvidaci, se sídlem v U.O., vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBR 54 INS 11931/2019, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. června 2020, č. j. 71 ICm 3326/2019, 13 VSOL 211/2020-52 (KSBR 54 INS 11931/2019), tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 31. března 2020, č. j. 71 ICm 3326/2019-30, Krajský soud v Brně (dále též jen „insolvenční soud“):

[1] Určil, že pohledávka žalobkyně (JUDr. Ing. K.F.Ch., Ph. D., likvidátorky dlužníka FVS s. r. o. v likvidaci) ve výši 50.000 Kč je v insolvenčním řízení vedeném u insolvenčního soudu na majetek dlužníka pod sp. zn. KSBR 54 INS 11931/2019 pohledávkou za majetkovou podstatou (bod I. výroku).

[2] Určil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (bod II. výroku).

2. Insolvenční soud měl ve skutkové rovině za nesporné mezi účastníky, že pohledávka žalobkyně vznikla tím, že jako ustanovená likvidátorka dlužníka zaplatila po zahájení insolvenčního řízení za dlužníka na základě výzvy insolvenčního soudu zálohu na náklady insolvenčního řízení.

3. Na tomto základě insolvenční soud - cituje ustanovení § 168 odst. 1 písm. d/ zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona) - uzavřel, že je nepochybné, že žalobkyně je osobou odlišnou od dlužníka, na čemž nemůže ničeho změnit ani to, že byla ustanovena likvidátorkou dlužníka. Odtud podle insolvenčního soudu vyplývá, že pohledávka žalobkyně je ve smyslu ustanovení § 168 odst. 1 písm. d/ insolvenčního zákona pohledávkou za majetkovou podstatou.

4. K odvolání žalovaného (Mgr. J.H., jako insolvenčního správce dlužníka) Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 23. června 2020, č. j. 71 ICm 3326/2019, 13 VSOL 211/2020-52 (KSBR 54 INS 11931/2019):

[1] Změnil rozsudek insolvenčního soudu tak, že žalobu o požadované určení zamítl (první výrok).

[2] Uložil žalobkyni zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů do 3 dnů od právní moci rozhodnutí částku 10.200 Kč (druhý výrok).

5. Odvolací soud – vycházejí z ustanovení § 7, § 98 odst. 2, § 108, § 168 odst. 1 a § 203a insolvenčního zákona – dospěl po přezkoumání napadeného rozhodnutí k následujícím závěrům:

6. Jestliže insolvenční soud uložil dlužníku zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení a likvidátorka dlužníka (jednající za dlužníka) zálohu následně zaplatila, pak šlo o splnění povinnosti, která stíhala dlužníka, bez ohledu na to, že likvidátorka čerpala finanční prostředky na zaplacení zálohy z prostředků, které jí poskytl Krajský soud v Brně jako zálohu na náklady likvidace.

7. Nejde proto o pohledávku za majetkovou podstatou podle ustanovení § 168 odst. 1 písm. d/ insolvenčního zákona, jelikož likvidátorka dlužníka není jinou osobou než dlužník, kterému bylo rozhodnutím insolvenčního soudu uloženo zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení.

8. Nejde ani o pohledávku za majetkovou podstatou podle ustanovení § 168 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona (jak uvádí žalobkyně), tedy o náhradu nutných výdajů likvidátora. Náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora dlužníka jmenovaného soudem se považuje za pohledávku za majetkovou podstatou pouze tehdy, jsou-li vynaloženy za součinnost poskytnutou předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci. Zaplacení zálohy na náklady insolvenčního řízení likvidátorkou jednající za dlužníka z prostředků, které obdržela jako zálohu na výdaje spojené s likvidací, nelze považovat za součinnost poskytnutou předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci (stalo se tak ještě dříve, než byl insolvenční správce ustanoven do funkce).

9. Výčet pohledávek za majetkovou podstatou v ustanovení § 168 odst. 1 insolvenčního zákona je výčtem taxativním a pohledávka žalobkyně do tohoto výčtu nepatří.

10. Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalobkyně dovolání, jehož přípustnost vymezuje ve smyslu ustanovení § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), argumentem, že napadené rozhodnutí závisí jednak na vyřešení právních otázek, při jejichž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, jednak na vyřešení právních otázek, které v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyly vyřešeny. Konkrétně jde o následující otázky:

[1] Je likvidátor jmenovaný ze seznamu insolvenčních správců povinen podat insolvenční návrh dle ustanovení § 98 odst. 2 insolvenčního zákona, vlastní-li dlužník, který je v úpadku, majetek nikoliv zanedbatelné hodnoty, avšak nemá „pohotovostní“ prostředky k úhradě zálohy na náklady insolvenčního řízení?

[2] Lze podřadit pohledávkám za majetkovou podstatou dle ustanovení § 168 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona peněžní prostředky, které likvidátor poskytl dlužníku k úhradě zálohy na náklady řízení, kterou byl dlužník povinen uhradit na základě výzvy insolvenčního soudu pod sankcí zastavení insolvenčního řízení?

[3] Může být pohledávka likvidátora za dlužníkem z titulu uhrazené zálohy na náklady insolvenčního řízení přednostní pohledávkou dle ustanovení § 168 nebo § 169 insolvenčního zákona?

11. Dovolatelka namítá (poměřováno obsahem dovolání), že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (dovolací důvod dle § 241a odst. 1 o. s. ř.), požadujíc, aby Nejvyšší soud přisvědčil jejímu názoru, že její pohledávka je pohledávkou za majetkovou podstatou.

12. V mezích uplatněného dovolacího důvodu dovolatelka poukazuje na to, že likvidátorkou dlužníka byla jmenována soudem ze seznamu insolvenčních správců usnesením, které nabylo právní moci dne

19. února 2020. Poté, co započala s šetřením ohledně majetku dlužníka, zjistila, že dlužník vlastní nemovitý majetek nikoliv zanedbatelné hodnoty, ale že hodnota jeho závazků (dluhů) s největší pravděpodobností převyšuje hodnotu majetku a dlužník se nachází v úpadku ve formě platební neschopnosti a je proti němu vedeno několik exekučních řízení. Jako nejvhodnější se tudíž jevílo podání insolvenčního návrhu (s návrhem na řešení úpadku dlužníka konkursem), což učinila. Řízení o insolvenčním návrhu však (poté, co neuspěla s odvoláním proti usnesení o povinnosti dlužníka složit zálohu na náklady insolvenčního řízení) bylo zastaveno pro neuhrazení zálohy na náklady insolvenčního řízení.

13. Krajský soud v Brně, jež zpravila o uvedené situaci, jí (k její žádosti) poskytl zálohu na náklady likvidace ve výši 50.000 Kč (na základě usnesení ze dne 9. května 2019, č. j. 19 Cm 69/2018-32), účelově určenou k úhradě zálohy na náklady insolvenčního řízení. Jde tedy o prostředky státu použité k tomu, aby úpadek likvidovaného dlužníka mohl být řešen konkursem.

14. Dále dovolatelka s odkazem na ustanovení § 9 písm. f/ insolvenčního zákona vytýká žalovanému i odvolacímu soudu, že pominuli, že v insolvenčním řízení může vystupovat jako samostatný procesní subjekt, může v něm též uplatňovat nároky a být tak jeho účastníkem dle § 15 insolvenčního zákona.

15. Částka 50.000 Kč (složená jako záloha na náklady insolvenčního řízení) není majetkem dlužníka; jde o prostředky státu poskytnuté likvidátorce, jež je může požadovat zpět. Takový nárok je pak podřaditelný pohledávkám za majetkovou podstatou. Opačný závěr by mohl vést k tomu, že nároky likvidátora (nutné výdaje související s insolvenčním řízením) budou hrazeny až po uspokojení nároků přihlašovaných věřitelů, případně proporcionalně s ostatními věřiteli, což je závěr zcela nepřipustný. Částka 50.000 Kč je nadto částkou nákladů likvidace maximálně hrazenou státem, takže nebude-li vrácena likvidátoru jako přednostní pohledávka, mohlo by to vést k tomu, že likvidátor nebude mít prostředky k úhradě dalších nákladů likvidace.

16. Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (v aktuálním znění) se podává z bodu 2., článku II, části první zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

17. Nejvyšší soud se nejprve zabýval přípustností podaného dovolání.

18. Dovolání může být přípustné jen podle § 237 o. s. ř. a neplatí pro ně žádné z omezení přípustnosti vypočtených v § 238 o. s. ř.

19. Důvod připustit dovolání Nejvyšší soud neměl ve vztahu k otázce č. 1. Na řešení této otázky totiž napadené rozhodnutí nespočívá (odpověď na ni nemá žádný význam pro účely posouzení, zda částka uplatněná žalobkyní je pohledávkou za majetkovou podstatou nebo pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou).

20. Dovolání je však přípustné pro odpověď na otázky č. 2 a 3, dovolacím soudem neřešené.

21. Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto - v hranicích právních otázek, pro něž shledal dovolání přípustným - zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelkou, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

22. Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

23. Skutkový stav věci, jak byl zjištěn soudy nižších stupňů, dovoláním nebyl (ani nemohl být) zpochybněn a Nejvyšší soud z něj při dalších úvahách vychází. Ze spisu (a z insolvenčního spisu jak je dostupný v insolvenčním rejstříku) jsou patrné následující skutečnosti (z nichž vyšly oba soudy):
24. Insolvenčním návrhem datovaným 11. června 2019, doručeným insolvenčnímu soudu 8. července 2019, se dlužník (jednající dovolatelkou jako likvidátorkou) domáhal zjištění svého úpadku a prohlášení konkursu na svůj majetek.
25. Usnesením ze dne 11. července 2019, č. j. KSBR 54 INS 11931/2019-A-5, uložil insolvenční soud dlužníku, aby do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatil na účet insolvenčního soudu (případně v hotovosti na pokladně insolvenčního soudu) zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50.000 Kč.
26. Podle záznamu o složení ze dne 6. srpna 2019 (A-7) složil dlužník na účet insolvenčního soudu dne 2. srpna 2019 částku 50.000 Kč.
27. Usnesením ze dne 9. srpna 2019, č. j. KSBR 54 INS 11931/2019-A-10, insolvenční soud (mimo jiné) zjistil úpadek dlužníka, prohlásil konkurs na jeho majetek a insolvenčním správcem dlužníka ustanovil žalovaného. Předběžný správce v insolvenčním řízení nebyl ustanoven.
28. Pro další úvahy Nejvyššího soudu jsou rozhodná následující ustanovení insolvenčního zákona [ve znění, jež nedoznalo změn od zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužníka (od 8. července 2019)]:

Procesní subjekty

§ 9

Procesními subjekty podle tohoto zákona jsou

- a/ insolvenční soud,
- b/ dlužník,
- c/ věřitelé, kteří uplatňují svá práva vůči dlužníku,
- d/ insolvenční správce, popřípadě další správce,
- e/ státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo do incidenčního sporu, a
- f/ likvidátor dlužníka.

§ 108

Záloha na náklady insolvenčního řízení

(1) Je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která je podnikatelem, je navrhovatel povinen složit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50.000 Kč, a je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která není podnikatelem, nebo proti fyzické osobě, zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 10.000 Kč; záloha je splatná spolu s podáním

insolvenčního návrhu. To neplatí, je-li insolvenčním návrhovátelem zaměstnanec nebo bývalý zaměstnanec dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích, je-li insolvenčním návrhovátelem spotřebitel, jehož pohledávka spočívá v nároku vyplývajícím ze spotřebitelské smlouvy, a v případech podle § 107 odst. 1.

(2) Insolvenční soud může před rozhodnutím o insolvenčním návrhu uložit insolvenčnímu návrhovateli, aby ve stanovené lhůtě zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, je-li to nutné ke krytí nákladů řízení a prostředky k tomu nelze zajistit jinak; to platí i tehdy, je-li zřejmé, že dlužník nemá žádný majetek. Tuto zálohu nelze uložit insolvenčnímu návrhovateli - zaměstnanci nebo bývalému zaměstnanci dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích. Povinnost zaplatit zálohu neuloží insolvenční soud dlužníku, o jehož insolvenčním návrhu může rozhodnout bez zbytečného odkladu tak, že vydá rozhodnutí o úpadku, s nímž spojí rozhodnutí o povolení oddlužení.

(3) Výši zálohy podle odstavce 2 může insolvenční soud určit až do částky 50.000 Kč. Je-li insolvenčních návrhů více, jsou povinni zaplatit zálohu společně a nerozdílně.

(4) Nebude-li záloha na náklady insolvenčního řízení stanovená rozhodnutím insolvenčního soudu podle odstavců 2 a 3 ve stanovené lhůtě zaplácena, může insolvenční soud před rozhodnutím o insolvenčním návrhu insolvenční řízení zastavit, a neučiní-li tak, může přikročit k jejímu vymáhání; o tom musí insolvenčního návrhovátele poučit.

(5) Nejde-li o dlužníka, může osoba, která zaplatila zálohu na náklady insolvenčního řízení, uplatnit její náhradu v insolvenčním řízení jako pohledávku za majetkovou podstatou.

(...)

§ 168

Pohledávky za majetkovou podstatou

(1) Pohledávkami za majetkovou podstatou, pokud vznikly po zahájení insolvenčního řízení nebo po vyhlášení moratoria, jsou

(...)

b/ náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora dlužníka jmenovaného soudem a správce podniku dlužníka za součinnost poskytnutou předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci,

(...)

d/ náhrada zálohy na náklady insolvenčního řízení, jestliže ji v souladu s rozhodnutím insolvenčního soudu zaplatila jiná osoba než dlužník,

(...)

(2) Pohledávkami za majetkovou podstatou, pokud vznikly po rozhodnutí o úpadku, jsou

(...)

k/ další pohledávky, o nichž tak stanoví tento zákon.

29. Ve výše ustaveném skutkovém a právním rámci činí Nejvyšší soud k dovoláním položeným otázkám následující závěry:

30. Výčet pohledávek za majetkovou podstatou v ustanovení § 168 insolvenčního zákona je výčtem taxativním; srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. listopadu 2011, sen. zn. 29 NSČR 16/2011, uveřejněné pod číslem 54/2012 Sb. rozh. obč. (dále jen „R 54/2012“) [které je (stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu zmíněná níže) dostupné i na webových stránkách Nejvyššího soudu], usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. srpna 2016, sen. zn. 29 NSČR 89/2014, uveřejněné pod číslem 17/2018 Sb. rozh. obč., nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. října 2017, sen. zn. 29 ICdo 98/2015, uveřejněný pod číslem 11/2019 Sb. rozh. obč. Pohledávku vybočující z rámce tohoto ustanovení nebo (prostřednictvím § 168 odst. 2 písm. k/ insolvenčního zákona) jiného ustanovení insolvenčního zákona, jež pohledávku výslovně označuje jako pohledávku za majetkovou podstatou (srov. např. § 60 odst. 3, § 108 odst. 5, § 239 odst. 2, § 252 odst. 2, § 253 odst. 4, § 357 odst. 1, § 372 odst. 6, § 378 odst. 4, § 384 odst. 6 a § 388 odst. 4 insolvenčního zákona), tedy bez ohledu na přání věřitele nebo argumentaci, kterou věřitel poukazuje na „společenskou významnost“ pohledávky odůvodňující „právo přednosti“, nelze považovat za pohledávku za majetkovou podstatou.

31. Předmětná pohledávka je pohledávkou, která vznikla (poměřováno žalobními tvrzeními) po zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužníka (po 8. červenci 2019) úhradou zálohy na náklady insolvenčního řízení (2. srpna 2019). Přitom je zjevné, že nemůže jít (nejde) o pohledávku za majetkovou podstatou dle § 168 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona; již proto ne, že nejde o (nutný) výdaj, který by dovolatelka (coby likvidátorka dlužníka jmenovaná soudem) vynaložila při poskytnutí součinnosti předběžnému správci dlužníka nebo insolvenčnímu správci dlužníka. Platbou zálohy na náklady insolvenčního řízení osoba, která tak činí (lhostejno, zda jde o likvidátora dlužníka), neposkytuje žádnou součinnost ani insolvenčnímu správci dlužníka, ani předběžnému správci (který v insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužníka ani nebyl ustanoven).

32. Určuje-li dále ustanovení § 108 insolvenčního zákona v odstavci 5, že nejde-li o dlužníka, může osoba, která zaplatila zálohu na náklady insolvenčního řízení, uplatnit její náhradu v insolvenčním řízení jako pohledávku za majetkovou podstatou, pak má na mysli situace předjímané předchozími odstavci tohoto ustanovení, kdy zálohu platí (má platit) jiný insolvenční navrhovatel než dlužník. Ostatně, z téhož důvodu se podle ustanovení § 168 odst. 1 písm. d/ insolvenčního zákona považuje náhrada zálohy na náklady insolvenčního řízení za pohledávku za majetkovou podstatou jen tehdy, jestliže ji jiná osoba než dlužník zaplatila „v souladu s rozhodnutím insolvenčního soudu“.

33. Jinak řečeno, zálohou na náklady insolvenčního řízení zaplacenou jinou osobou než dlužníkem „v souladu s rozhodnutím insolvenčního soudu“ (§ 168 odst. 1 písm. d/ insolvenčního zákona) se rozumí záloha zaplacená proto, že povinnost ji uhradit uložil jiné osobě (nikoli dlužníku) svým rozhodnutím insolvenční soud.

34. O takový případ v dané věci zjevně nešlo; povinnost zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 50.000 Kč uložil insolvenční soud usnesením ze dne 11. července 2019 dlužníku a složení (úhradu) této zálohy právě dlužníkem dokládá i záznam o složení ze dne 6. srpna 2019. To, jakým způsobem dlužník získal prostředky použité k úhradě zálohy [zda šlo o zápůjčku nebo o platbu uskutečněnou za dlužníka (jménem dlužníka) jinou osobou bez právního důvodu], pro účely posouzení, zda předmětná pohledávka je pohledávka za majetkovou podstatou, žádný význam nemá.

35. Dovolatelka klade (jako součást otázky č. 3) také dotaz, zda předmětná pohledávka může být přednostní pohledávkou dle § 169 insolvenčního zákona (pohledávkou postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou. K této problematice se však již dovolání dále nevyjadřuje (žádnou argumentaci k tomu, proč by mělo jít o některou z pohledávek dle § 169 insolvenčního

zákonu, neobsahuje). Výčet pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou v § 169 insolvenčního zákona je rovněž výčtem taxativním (srov. např. opět R 54/2012), přičemž v tomto ustanovení ani (za použití § 169 odst. 1 písm. h/ insolvenčního zákona) v jiném ustanovení insolvenčního zákona nelze nalézt oporu pro závěr, že jde o pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou.

36. Poukaz dovolatelky na to, že je ve smyslu ustanovení § 9 písm. f/ insolvenčního zákona v insolvenčním řízení samostatným procesním subjektem, jenž může v insolvenčním řízení též uplatňovat nároky a být tak jeho účastníkem dle § 15 insolvenčního zákona, z pohledu dovoláním otevřených otázek žádný význam nemá. Pojmenování likvidátora dlužníka coby samostatného procesního subjektu v § 9 písm. f/ insolvenčního zákona cílí na ty činnosti, k nimž je likvidátor v průběhu insolvenčního řízení povolán prostřednictvím ustanovení § 70 insolvenčního zákona. Uplatňuje-li likvidátor dlužníka v insolvenčním řízení svá práva vůči dlužníku, pak má postavení věřitele (tedy procesního subjektu dle § 9 písm. c/ insolvenčního zákona), což je postavení, které dovolatelce v předchozích fázích řízení zjevně žádný ze soudů nižších stupňů neupíral; to, zda jde o věřitele s přednostní pohledávkou, však úprava obsažená v § 9 insolvenčního zákona neřeší.

37. Tento závěr s sebou nese konečné posouzení podaného dovolání jako neopodstatněného. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), dovolání zamítl (§ 243d písm. a/ o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)